

CRNA GORA
SPECIJALNO DRŽAVNO TUŽILAŠTVO
Kt-S.br.271/16
Podgorica, 18.10.2016. godine

ZAPISNIK O SASLUŠANJU OSUMNJIČENOG

Sastavljen dana 18.10.2016.godine pred Specijalnim državnim tužilaštvom u Podgorici u krivičnom predmetu formiranom po krivici osumnjičenog Velimirović Mirka i dr., zbog krivičnog djela stvaranje kriminalne organizacije iz čl.401a Krivičnog zakonika CG,

PRISUTNI SU:

Specijalni tužilac,
Saša Čađenović

Osumnjičeni,
Mirko Velimirović

Zapisničar,
Emina Alibalić

Branilac,

Započeto u 12:18 časova.

Osumnjičeni Mirko Velimirović daje o sebi sledeće podatke:

- 1) Ime i prezime: Mirko Velimirović
- 2) Nadimak: Pajo
- 3) JMBG: 1407971921508
- 4) Broj telefona: +38164 319 2052
- 5) Ime oca i majke: Nenad i Ruža
- 6) Djevojačko prezime majke: Perović
- 7) Gdje je rođen- a: Zubin potok, Republika Srbija
- 8) Gdje stanuje: Arsenija Čarnojevića broj 24, Zubin potok, Republika Srbija
- 9) Dan, mjesec i godina rođenja: 14.07.1971. godine
- 10) Državljanstvo: Srbije
- 11) Da li razumije crnogorski jezik: da
- 12) Koji je njegov jezik: srpski
- 13) Zanimanje: penzioner
- 14) Porodičine prilike: oženjen, otac troje maloljetne djece
- 15) Da li je pismen: da
- 16) Koju je školu završio: III stepen, mašinbravar
- 17) Kakvog je imovnog stanja: srednje
- 18) Da li je, kad i zašto osuđivan: ne
- 19) Da li je i kad je izrečenu kaznu izdržao: /
- 20) Da li se protiv njega vodi postupak za drugo krivično djelo: ne
- 21) Lišen slobode od strane policije: /

Konstatuje se da se tok saslušanja osumnjičenog snima putem audio vizuelnog snimanja tehničkim uređajem marke „Sony“ i „Extron“, i da isti predstavlja sastavni dio zapisnika o saslušanju osumnjičenog, o čemu je prethodno obaviješten osumnjičeni. Audio vizuelno snimanje obavlja inženjer Tatjana Mugoša.

Osumnjičeni je upozoren da je dužan da se odazove pozivu i da odmah saopšti svaku promjenu adrese ili namjeru da promijeni boravište kao i na posljedice ako po tome ne postupi.

Osumnjičeni je poučen o pravu upotrebe svog jezika u krivičnom postupku, pa izjavi da razumije jezik koji je u službenoj upotrebi.

Osumnjičeni je poučen o pravu da se brani sam ili uz stručnu pomoć branioca kojeg izabere iz reda advokata, da se sa braniocem dogovara o načinu odbrane, da branilac može da prisustvuje njegovom saslušanju i da sve što izjavi može biti upotrijebljeno protiv njega kao dokaz.

P.P.

Za ovim osumnjičeni izjavi da će svoju odbranu iznijeti sam te da mu branilac nije potreban.

P.P.

Osumnjičeni je upoznat zašto se okrivljuje, osnovi sumnje koji stoje protiv njega, koji proizilaze iz spisa predmeta Specijalnog državnog tužilaštva Kt-S.br.271/16, koji su formirani po krivičnoj prijavi Uprave policije – SKP – Specijalnog policijskog odjeljenja Ku.br.679/16 od 16.10.2016. godine podnijete protiv Dikić Bratislava i drugih lica, zbog krivičnog djela stvaranje kriminalne organizacije iz čl.401a st.2 u vezi st.1 i 6 Krivičnog zakonika CG i krivičnog djela terorizam u pokušaju iz čl.447 st.1 u vezi čl.20 Krivičnog zakonika CG.

P.P.

Osumnjičeni je upoznat da nije dužan da iznese odbranu, niti da odgovara na postavljena pitanja i upozoren da sve što izjavi može biti upotrijebljeno protiv njega kao dokaz u postupku i bez njegove saglasnosti, da ima pravo na povjerljiv razgovor sa braniocom i da se prilikom iznošenja odbrane koristi svojim bilješkama.

Osumnjičeni izjavi da je razumio šta mu se stavlja na teret, da mu branilac nije potreban i da će svoju odbranu iznijeti sam i da će odgovarati na pitanja koja mu budu postavljena od strane Specijalnog tužioca.

P.P.

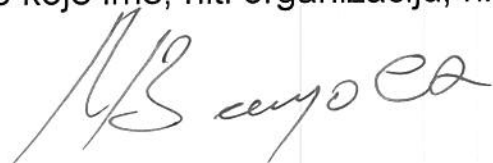
Iskaz osumnjičenog

Ja bih htio na početku da kažem da mi je poznato dosta toga vezano za postupak koji se vodi protiv Dikić Bratislava i drugih lica, jer većinu njih ja i poznajem. Mene je desetak dana prije izbora u Crnoj Gori pozvao telefonom Sinđelić i tražio da se vidimo. Ja sam pristao da se vidimo, jer ga od ranije poznajem. Naime, mi smo se upoznali preko Ravnogorskog pokreta.

Kao što sam i rekao prihvatio sam da se vidimo, i zakazali smo sastanak u Brnjaku, Opština Zubin potok, ali sa srpske strane. Na tom sastanku Sinđelić je od mene tražio da okupim ljude koji će otići u Crnoj Gori na dan izbora, i praktično da radimo sve što drugi budu radili na tom protestnom skupu, ili da slavimo ako pobijedi srpska strana, a ukoliko ne bi pobijedili rekao mi je da će biti gužve i protesta, i čim mi je tražio da budemo tu iako bude protesta, tražio je i da učestvujemo u tim protestima, s tim da nije izričito tražio da se moji ljudi sukobljavaju sa tim. Ja sam mu odgovorio da ću vidjeti sa svojim ljudima, ali da mislim da neće biti nikakvih problema, pošto je u pitanju podrška braći.

Drugi sastanak sa Sinđelićem je bio u Ribarićima, i to na poziv Sinđelića, i na tom drugom sastanku, ja sam mu rekao da mogu okupiti jedno dvadesetak ljudi, s obzirom da će im biti plaćen i odlazak i smještaj. Naime, na tom sastanku Sinđelić mi je i rekao da će platiti za odlazak i za boravak ljudi u Crnu Goru, i na tom sastanku mi je i dao novac u iznosu od 15.000€. Kada mi je predao novac rekao mi je da je taj novac za oružje, i da vidim koliko je od tog novca potrebno da se odvoji da bi se ljudima koji idu u Crnu Goru platio put i boravak u Crnoj Gori. Na tom sastanku, Sinđelić je od mene tražio da za ovih 15.000€ kupim 50 automatskih pušaka, i tri sanduka municije. Sa ovim oružjem i municijom, ja sam trebao da ih prebacim u Crnu Goru gdje bih našao neku kuću u koju bih smjestio to oružje i municiju.

Sinđelić mi je objasnio da to oružje i municija je namijenjeno za slučaj da Milo pokrade izbore, jer će tada pred Skupštinom biti protesta i gužve, a da će drugi ljudi uz pomoć tog oružja iskoristiti gužvu u proteste i ući u Skupštinu gdje će se zabarikadirati i čekati neku pomoć sa strane. Tom prilikom Sinđelić mi nije rekao kakva je i koja je to pomoć, već je samo rekao da iza toga stoje neki jaki ljudi iz Crne Gore, pri čemu nije govorio bilo koje ime, niti organizaciju, niti bilo šta slično.

Nakon ovoga sastanka, iako sam uzveo novac od Sinđelića, ja sam dva dana kod svoje kuće razmišljao šta da učinim, a razmišljao sam o dvije varijante, da li da mu vratim novac i kažem da ja ne mogu da nabavim oružje, ili da odem u Crnu Goru i da sve to prijavim. Na kraju sam se ipak odlučio da dođem u Crnu Goru i to u policiju, a ovo iz razloga jer ukoliko bih mu vratio novac on bi našao nekog drugog. Zbog toga sam u policiji tražio da razgovaram sa načelnikom i ispričao mu sve što je do tada bilo, a on me je uputio kod javnog tužioca, gdje smo se dogovorili da vidimo dokle će to ići, i ja sam na to pristao.

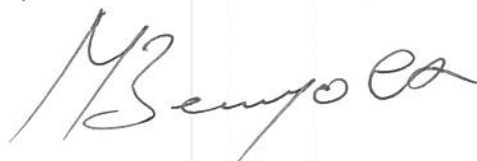
Razlog zbog koga sam ja došao u Crnu Goru odnosno u policiju je taj što znam da sa 50 dugih cijevi to bi bio pravi masakar, jer u takvim situacijama i policija Crne Gore ne bi sjedjela skrštenih ruku, a na tim protestima uvijek ima i žena i djece, a uz to ja nijesam nikada želio da brat na brata puca.

Nakon što sam policiji prijavio sve ovo, ja sam se vratio u Srbiju, i po treći put sam se sreo sa Sinđelićem, i to u Raškoj, i ovoga puta Sinđelić je mene zvao.

Na ovom sastanku, ja sam Sinđeliću rekao da mogu nabaviti oružje i municiju, ali sam mu rekao da je malo novca. Rekao sam mu da jedna puška košta 450€, i on mi je tada rekao da toliko košta, na šta sam mu ja odgovorio da ne može manje od toga, a on je samo rekao dobro i dao mi još 15.000€. Takođe, ja sam njemu rekao da moji ljudi odnosno osobe koje ja budem poveo neće da učestvuju u tome, odnosno da neće da koriste oružje, na šta mi je on rekao da postoje druge grupe, koje su za to zadužene, i da ćemo se na sledećem sastanku dogovoriti o svemu ko će što da radi.

Sinđelić mi na tom sastanku nije rekao koliko tačno ima ljudi, nije mi rekao njihova imena, već je samo rekao da ima dosta ljudi. Na tom sastanku nije mi pominjao ko će sa tim ljudima da komanduje, već mi je rekao da ćemo na narednom sastanku koji budemo imali se dogovoriti šta i kako će biti, i kome i kako ja treba da predam oružje. Takođe, Sinđelić je od mene tražio da slikam to oružje i da mu pokažem fotografiju.

Nakon ovoga sastanka ja sam se vratio u Crnu Goru, slikao oružje koje je već bilo pripremljeno, i odmah nakon toga sam se vratio nazad za Srbiju kako bih mu pokazao tu sliku.

Ovdje bih htio da napomenem da na ovom sastanku u Raškoj nismo zakazivali gdje i kada ćemo se ponovo vidjeti, već smo se samo dogovorili da će sastanka biti.

I taj četvrti sastanak je održan na inicijativu Sinđelića. Naime, ponovo je on mene zvao i prvo mi je zakazao sastanak u Požarevcu u 21:00 časova, međutim to se odložilo i mi smo se vidjeli u Požarevcu negdje oko 01:00 časova iza ponoći.

Na tom četvrtom sastanku, Sinđelić je meni predao jedan telefon za koga mi je rekao da je poseban, i da sa toga telefona možemo slobodno da pričamo jer se ne može prislušivati, i da taj telefon trebam da predam nekom Nikoli u Crnu Goru. Pored telefona ovom Nikoli ja sam trebao da predam ključeve od kuće u kojoj sam bio ja i u kojoj je bilo oružje.

Ja sam pitao Sinđelića ko je Nikola, na šta mi je on odgovorio da je to glavni čovjek za sve, i da je nekada bio komandir ili komadant u žandermeriji. Sinđelić mi nije rekao prezime toga čovjeka, ali mi je rekao da kada dođem u Crnu Goru da će taj Nikola da me zove kako bih mu ja predao ključeve i telefon, i rekao mi je da slobodno možemo sa toga telefona da pričamo.

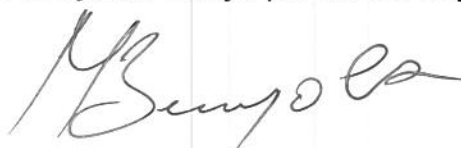
Ja sam pitao Sinđelića na tom sastanku gdje su ljudi kojima trebam da predam oružje, s obzirom da smo se prethodno bili dogovorili da ću ja na ovom sastanku vidjeti ljude kojima ja trebam da predam oružje. Međutim, on mi je rekao da se sa njima već ranije sreo, pominjao je neke komandire, i da se nisu mogli oni sa mnom naći zbog vremena.

Kada mi je dao taj telefon Sinđelić mi je rekao da mu se javljam kada dođem u Crnu Goru sa tim telefonom, i rekao mi je da ako hoću da razgovaram sa njim treba da pritisnem 9 i ja i on smo se čuli na taj način nekoliko puta dok sam dolazio u Crnu Goru, međutim jedan put sam pogriješio i umjesto da pritisnem 9 pritisnuo sam 6, i tada mi se javio neki muškarac, kojega ja nijesam razumio i koji je pominjao nešto nalik na Srđu ili tako nešto, a meni se učinjelo da govori ruski ili neki drugi strani jezik.

Prema upustu koje mi je dao Sinđelić, ja nisam trebao da čekam ljude koji će upotrebaljavati oružje već sam samo trebao da predam taj telefon Nikoli i da se vratim nazad u Srbiju.

Ja sam trebao da se vratim za Srbiju zbog toga što mi je Sinđelić rekao da treba da preuzmem neke „Motorole“ i dron, onaj za snimanje.

Sinđelić mi nije rekao čemu će da posluže te „Motorole“, vjerovatno zbog toga što će se isključiti struja pa da se čuju.

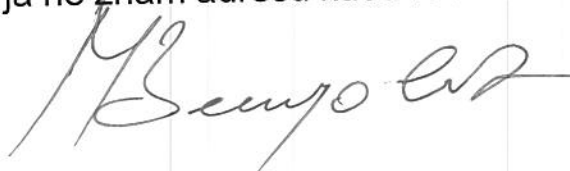
Nakon ovoga sastanka ja sam se vratio u Crnu Goru, pa zajedno sa mojim ljudima koji su otišli do manastira Ostrog, i ja sam očekivao da će mi se ovaj Nikola javiti kako bih mu predao ključeve i telefon, ali on se nije javljao čitav dan, i negdje uveče ja sam Sinđelića pozvao telefonom i rekao mu da se Nikola ne javlja, pa mi je on na ovaj telefon koji mi je sam dao poslao broj telefona toga Nikole, i ja sam pokušao da ga nazovem, ali nijesam uspio jer nešto sa tim telefonom nije bilo uredu. To sam i rekao Sinđeliću, na šta mi je on odgovorio da će mi se taj čovjek brzo javiti i nakon toga ja sam dobio SMS poruku, da se nađemo ispred nekog supermarketa u 22:20 časova. Poruka je bila potpisana imenom Nikola.

Nakon ovoga ja sam se čuo sa Sinđelićem ponovo, i u tom razgovoru on mi je objasnio da je plan da se u trenutku kada budu protesti ispred Skupštine masovno krene na skupštinu i da se Skupština zauzme, a nakon toga da se uhapsi Milo i to javno. Kako je on to mislio da izvede meni nije poznato.

Ja sam otišao na ovaj sastanak u 22:20 časova, ali u zakazano vrijeme taj Nikola nije dolazio, pa sam ja ponovo nazvao Sinđelića i Sinđelić mi je rekao da je taj čovjek stigao i da se nalazi iza mene. I zaista iza mene je bio jedan par, muškarac sa jednom djevojkom. Ja sam prišao i rekao tome čovjeku „Striko ti je poslao rakiju“ i pružio mu telefon koji je on i uzeo. Ove riječi koje sam ja izgovorio su se odnosile upravo na lozinku jer mi je Sinđelić rekao da su te riječi lozinka koju treba da kažem Nikoli kada mu budem predavao telefon. U trenutku kada sam predavao telefon ovom Nikoli djevojka koja je bila sa njim nije bila prisutna jer je otišla po kola.

Ja sam razgovarao sa ovim Nikolom, i rekao sam mu da imam i ključeve od kuće u kojoj se nalazi oružje, i ispričao sam mu šta mi je Sinđo rekao s obzirom da mi je upravo Sinđo kazao da mogu sve Nikoli da ispričam.

Kada sam mu rekao za oružje, malo me je čudno pogledao, ali je rekao nešto u smislu da je Sinđelić lud, a nakon toga me je pitao koliko ljudi ima, na šta sam mu ja odgovorio da ljudi koji su sa mnom su došli na protest, i da nemaju nikakve veze sa oružjem, a koliko ima ljudi za oružje, ja mu i nijesam umio odgovoriti, jer ni sam nisam znao što sam mu i saopštio. Nakon ovoga mi smo njegovim kolima otišli kako bih mu ja pokazao gdje je kuća sa oružjem i u toku vožnje me je pitao za adresu ali sam mu rekao da ja ne znam adresu kuće već da kuću mogu pogoditi ako

dolazim iz pravca Berana, i da treba prvo da odemo na put za Berane, pa onda da nađemo kuću. Mi smo došli do te kuće, i ja sam mu rekao da treba da vidi oružje jer je tako Sinđo rekao, na šta je on odgovorio da neće sada da gleda to oružje, već je rekao nešto u smislu „Neka, vidjeću“. Ja sam mu tada rekao da me ostavi bilo gdje, a prethodno sam mu pokazao da je oružje u garaži, odnosno rekao sam mu da je oružje u garaži, nakon toga on me je ostavio na pumpi, i ja sam mu tada dao ključeve. Da budem jasan ključeve sam mu dao dok smo bili ispred kuće, i to u trenutku kada mi je rekao da neće da ide da gleda oružje. Nakon toga, pošto sam ja izašao iz kola došla je policija.

Što se tiče mojih ljudi, ja sam njih organizovao da dođu. Naime, ja sam pozvao vojvodu Čarugu iz Banovaca, i otišao kod njega i saopštio mu da će biti izbori u Crnoj Gori i da treba da idemo dolje da podržimo braću srbe, i objasnio sam mu da će biti ili slavlje ako pobijede braća, ili će biti protesti ako izgube. Čaruga je to prihvatio, i nakon toga je pozvao Aca, mislim da mu je pravo ime Aleksić Aleksandar, i njemu smo objasnili da treba da se ide za Podgoricu i rečeno mu je i za izbore i za eventualne proteste, s tim da smo rekli da ukoliko bude gužve da budemo sa strane.

Aca je to prihvatio i okupili su se ljudi koji su došli u Crnu Goru.

Ja sam mojim ljudima sa kojima sam došao u Crnu Goru rekao i za izbore i za proteste, i oni su to prihvatili, rekao sam to i Acu, tako da i on zna za proteste pa pretpostavljam da to znaju i njegovi ljudi.

Grupa koja je došla sa Milić Brankom pretpostavljam da je obaviještena od strane Čaruge, pa pretpostavljam da je i njoj rekao za proteste.

Što se tiče novca za putovanje i za boravak u Crnoj Gori, ja sam davao novac, pa sam tako na željezničkoj stanici u Podgorici Draganu koji je bio sa Brankom dao 250€, a platio sam i gorivo za dolazak ljudi koji su kombijem zajedno sa mnom došli. Što se tiče Acine grupe, i njima sam dao 300€, i to Acu dok smo još bili u Srbiju.

Ja ne znam da li se Sinđelić i Branka Milić poznaju, ali znam sigurno da se Sinđelić i Aleksandar Aleksić poznaju i to preko pokreta. Vezano za ovaj događaj meni je Aleksandar ispričao da je kontaktirao Sinđelića i tražio od njega isto što i od mene, da okupi ljude da idu na protest, ali mu je tada barem po priči Acovoj, odgovorio da njega dobro ne poznaje, i da će vidjeti hoće li ići, nešto u tom smislu. Sinđelić je Aca to pitao negdje otprilike u isto vrijeme kada i mene, ili dan – dva kasnije.

Bemjo

Sinđelić je meni potvrdio ovu Acovu priču, jer mi je i sam rekao da su razgovarali, i Sinđelić mi je još i rekao da je on obilazio i pitao druge ljude u Karlovcima da li će ići na proteste, ali su mu navodno odgovorili da će vidjeti, i prema njegovoj priči rekli su mu ako dođemo – dođemo, što znači da nisu izričito prihvatili.

Mislim da se vojvoda Čaruga i Sinđelić ne poznaju.

Ja kada sam vidio Nikolu ja nisam poznao tu osobu.

Meni Sinđelić nije pričao zašto sve ovo radi, ali jasno je čim hoće da uđe u Skupštinu i da uhapsi Vladu.

Na kraju ja bih želio da kažem da moji ljudi i ljudi koje sam ja pozvao da dođu u Crnu Goru na proteste apsolutno nikakve veze nemaju sa oružjem, niti sa planovima da se sa tim oružjem uđe u Skupštinu ili da se hapsi bilo ko. Oni su došli iz patriotskih razloga, da podrže braću srbe iz Crne Gore, i trebali su da učestvuju ili na proslavi ili da sa braćom iz Crne Gore koji budu protestovali rade isto što i oni, ma što to bilo.

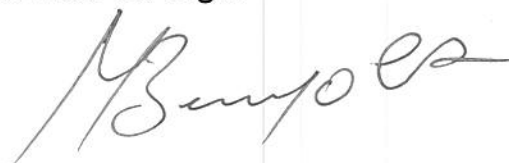
Sinđelić mi nije pominjao broj ljudi koji će biti naoružani, ali mi je objasnio da je potrebno da se nešto kao opkoli zgrada Skupštine, pa da se probije kordon policije, i onda da se uđe u Skupštinu, a kako je on to mislio to mi nije rekao, s tim da je negdje tokom razgovora napomenuo da bi oružje trebalo primaći blizu u nekom kamionu ili nešto slično da se odmah može podijeliti.

Takođe mi je i rekao i to u telefonskom razgovoru da je potrebno i napraviti trakice za oko vrata, koje bi se nosile kao znakovi raspoznavanja između tih ljudi.

Sinđelić mi je takođe rekao da pored znakova raspoznavanja u vidu trakica oko vrata, na tom protestu će biti postavljen i barjak, i to sa nacrtanom žutom vučijom glavom, gdje trebaju da se okupe svi ljudi sa trakicama.

Takođe, Sinđelić je pominjao i neke uniforme i to uniforme policije Crne Gore, ali ga ja baš najbolje nijesam razumio, valjda je trebalo da se ti ljudi koji su trebali da uzmu puške presvuku u policijske uniforme, a šta bi dalje radili meni je ostalo nejasno, u svakom slučaju bili bi na protestu.

Na kraju ja bih želio da kažem da ponovim da moji ljudi sa oružjem nemaju nikakve veze, niti su znali za to, niti bih ja ikada dopustio da oni dođu do tog oružja ili da učestvuju u bilo čemu što ima veze sa oružjem, pošto su svi oni došli na moj nagovor ja sam ih zvao radi učešća na protestu i ništa više od toga.

Specijalni tužilac pita osumnjičenog da li ima primjedbi na zapisnik i da li traži da mu se zapisnik pročita, nakon čega osumnjičeni izjavi: Sve što sam izjavio i kako sam izjavio je unijeto u zapisnik zbog čega i ne tražim da se isti čita, već ga kao svoj svojeručno potpisujem.

P.P. Mugoša

Specijalni tužilac pita osumnjičenog da li traži da mu se snimak reprodukuje nakon čega osumnjičeni izjavi da ne traži da mu se snimak reprodukuje.

P.P. Mugoša

Konstatuje se da je snimak sastavni dio zapisnika o saslušanju osumnjičenog.

P.P. Mugoša

Saslušanje osumnjičenog završeno u 14:16 časova.

Nakon saslušanja osumnjičenog, a shodno čl.284 u vezi čl.261 Zakonika o krivičnom postupku, radi zaštite interesa krivičnog postupka, interesa čuvanja tajne i javnog reda

NAREĐUJE SE

Svim licima koja su prisustvovala radnji saslušanja osumnjičenog da čuvaju kao tajnu činjenice i podatke koje su tom prilikom saznali i ukazuje im se da odavanje tajne predstavlja krivično djelo.

P.P. Mugoša

Inženjer,
Tatjana Mugoša

Mugoša Tatjana

ZAPISNIČAR,
Emina Alibalić

Alibalić Emina

SPECIJALNI TUŽILAC,
Saša Čađenović

Čađenović Saša